

Oppositionen måste lämna fablernas värld

Svenska Dagbladet den 29 oktober 2022

Ordet demokrati kommer från grekiskan och är en sammansättning av demos, som betyder folk, och kratein, som betyder att härska eller styra. Folkstyre alltså, och i det antika Grekland fanns det på vissa platser och i perioder ett sådant, till exempel i stadsstaten Aten. Då kunde en rätt betydande del av befolkningen delta i det politiska livet genom att lägga förslag och rösta om dessa. Det var dock ingen demokrati liknande den som vi har i Sverige i dag eftersom den bara omfattade fria, manliga medborgare. Vare sig kvinnor eller slavar fick alltså vara med och bestämma.

I det antika Grekland levde också Aisopos. Enligt legenden var han slav på ön Samos men lyckades bli frigiven genom sin verbala kvickhet. I dag känner vi Aisopos som historiens kanske störste fabelberättare: hundratals sedelärande fabler har tillskrivits honom (även om ingen med säkerhet vet om han faktiskt skrev dem alla).

En av Aisopos mest kända fabler är den om pojken och vargen. Pojken arbetar som fåraherde och roar sig med att luras och ropa "vargen kommer", trots att den inte gör det, eftersom han har tråkigt och tycker att det är kul när ortsborna kommer springande. Problem uppstår dock när vargen dyker upp på riktigt eftersom det då inte längre finns någon som tror pojken. Vargen dödar då fåren (och, i vissa versioner av fabeln, även pojken).

I Sverige möts just nu dessa antika fenomen, för det ropas för tillfället mycket varg – å demokratis vägnar. Redan innan valet i september i år hävdades det från sina håll att demokratin skulle vara hotad om den dåvarande oppositionen vann valet. En valseger senare har det som då var oppositionen nu övertagit regeringsmakten, och varningsropen har knappast minskat i intensitet.

Och visst finns det saker att oroa sig för – det gör även jag som generellt stödjer de tre partier som nu tagit plats i regeringen. Som anhängare av såväl omfattande migration och som förespråkare av en välfärdsstat som är väsentligt mindre än den nuvarande svenska versionen, hoppas jag innerligt att de främlingsfientliga och välfärdsstatskramande tendenserna i regeringens samarbetsparti inte får alltför stort genomslag.

Men det innebär inte att jag är orolig för den svenska demokratin (som, för övrigt, i index efter index rankas som en av världens allra starkaste). I stället vore det väl, ur just ett demokratiskt perspektiv, märkligt om ett parti som stöds av var femte svensk väljare aldrig får någon form av inflytande.

Det är viktigt att kalla saker vid dess rätta namn och det gäller också det vi oroar oss för. Den som inte uppskattar den nya regeringens politik ska naturligtvis säga så, och i demokratis anda erbjuda ett alternativ för väljarna att så småningom ta ställning till.

Men att i abstrakta termer gasta om att demokratin är hotad är inte bara dumt utan också farligt. Sverige har fria och allmänna val och ett av världens bästa skydd för minoriteter, och det finns ingenting i den nya regeringens planer som kommer att ändra på det. Men kanske hamnar vi en dag i en situation där vi faktiskt ska oroa oss för demokratin. Har det då ropats varg för många gånger i

onödan kommer likgiltigheten vara ett faktum – och då är det fritt fram för vargen.

Johanna Möllerström